

Nedsættelse med Hensyn til disse smaa Indtægter. Et *Flertal* (Birch, Bramsen, Døcker, Hey, Oluf Jensen, Olufsen, Poul Rasmusen og Windfeld-Hansen) skal paa nærværende Tidspunkt ikke komme ind paa en nærmere Drøftelse af, hvorvidt dette er principielt rigtigt, men blot i al Almindelighed hævde, at de efter den gældende Lovgivning eksisterende Stempelafgifter i ingen Henseende kunne siges at virke trykkende for Smaafolk, medens det paa den anden Side er af ikke ringe Betydning, at saa mange som muligt komme til at deltage i dem, og dette mener nævnte Flertal under den forhaandenværende finansielle Situation maa være afgørende, idet det anses for urigtigt at foretage Nedsættelser, ved hvilke der kan lides Skuffelser af samme Art som ved Omlægningen af de andre indirekte Skatter i 1908. Den almindelige Erfaring, der er indvunden for Forbrugsafgifters Vedkommende, viser, at selv en ringe Skat paa almindeligt Forbrug giver et ganske anderledes stort Udbytte end en større Afgift paa et mindre Forbrug. Det maa jo heller ikke overses, at Stempelskattens Optræden volder Staten meget ringe Ulejlighed og Udgift — selv hvor der er Tale om mange, men smaa Beløb.

Under Hensyn hertil mener fornævnte Flertal, at der for Tiden kun bør skrives til Nedsættelser, hvor saadanne ligefrem paa kræves, fordi Skatten virker prohibitivt, eller hvor den, samtidig med i hvert Fald at virke generende, fiskalt set er betydningsløs, f. Eks. ved smaa Gældsbreve. Ud fra disse Betragtninger har Flertallet stillet Ændringsforslag. Da der imidlertid i Udvalget har hævet sig Røster for, at disse Ændringer, ligesom ogsaa en Række meget betydelige *Forhøjelser*, som man gaar med til, bør tages op til Forhandling, naar Statskassens Tilstand har bedret sig, har Udvalget stillet Ændringsforslag Nr. 69, der indeholder Bestemmelse om Revision af nærværende Lov, en Revision, der er saa meget mere nødvendig, som den Tid, der har været levnet Landstinget til Behandling af denne Reform, ikke har været tilstrækkelig til, at man

har kunnet foretage de Overvejelser og Undersøgelser særlig af de finansielle Virkninger, som en Opgivelse af bestaaende Indtægter altid maa kræve. Hertil kommer endmere, at en Del Forhøjelser eller Undladelser af Nedsættelser alene kunne begrundes ved Lovens øjeblikkelige fiskale Formaal. I saa Henseende kan blandt andet fremhæves den med 1 pro mille forhøjede Afgift ved Overdragelse af fast Ejendom, en Afgift, som almindelig antages at være for høj, men som rigtignok ogsaa udgør en væsentlig Bestanddel af Statens Indkomster paa det her foreliggende Omraade; her har Hensynet til Statskassen ikke blot forhindret Forslag om Nedsættelse, men endog bevirket, at man har maattet acceptere den en mindre Forhøjelse; men ganske vist er Stempelafgiften samtidig stærkt forhøjet for Omsætning af den bevægelige Formue. Det bør derfor betones, at det fra alle Sider erkendes, at der paa det foreliggende som paa forskellige andre Omraader maa og bør ske Nedsættelser, saa snart Statens finansielle Stilling bedres. Og under Hensyn til, at Omsætningen af faste Ejendomme ikke i den Grad hører til Dagens Orden som Omsætningen af rørlige Værdier, maa man gaa ud fra, at Lovens Bestemmelser for faste Ejendommers Vedkommende ville blive opfattede som Overgangsbestemmelser, der ikke ville influere paa de faste Ejendommers Værdi.

Om Enkeltheder skal i øvrigt bemærkes: Til Ændringsforslag 1. Ifølge § 54 i den nugældende Stempellov af 19. Februar 1861 ere ikke blot Veksler, der udstedes her i Landet eller som accepteres her, men ogsaa Veksler, som udenfor Landet trækkes til Betaling her, underkastede Stempelpligt, og denne Regel er bibeholdt i det foreliggende Forslag til Lov om Stempelafgift.

Den anførte Regel har imidlertid voldt Vanskeligheder særlig med Hensyn til det danske Postvæsens Deltagelse i den internationale Indkasseringstjeneste, idet Postvæsenet, naar en saadan Veksler ikke indløses, er ude af Stand til at faa